Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Iurie Potînga)
Dosarul nr. 2rc-172/2025
(2-25084151-02-2rc-11082025)

D E C I Z I E

02 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către SRL „IulAutoComplex”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, precum și împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „IulAutoComplex” împotriva SRL „Valcons Edil” privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 11 iunie 2025, SRL „IulAutoComplex” a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Valcons Edil”, solicitând încasarea din contul pârâtei a sumei de 70 012 lei cu titlu de datorie pentru furnizarea materialelor de construcție în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 12 decembrie 2022 și al facturii fiscale EAP 000049503 din 4 iunie 2024, încasarea sumei de 7 661,42 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea în termen a obligației de plată, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Poziția instanței de fond:

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depuse de SRL „IulAutoComplex” împotriva SRL „Valcons Edil” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de

judecată. Instanța a comunicat reclamantei necesitatea înlăturării neajunsurilor și i-a acordat termen de 3 zile din momentul recepționării încheierii, explicând că, în caz contrar, cererea nu va fi considerată depusă și va fi restituită împreună cu actele anexate.

La emiterea încheierii, instanța a motivat că cererea nu ar corespunde cerințelor art. 166 și art. 167 alin. (1) lit. b), c) și e) din Codul de procedură civilă, indicând că reclamanta urma să verifice anexele, modalitatea, destinația și calculul corect al taxelor achitate, precum și să prezinte un extras actualizat din Registrul de stat al persoanelor juridice privind SRL „IulAutoComplex", pentru confirmarea împuternicirilor administratorului în prezent.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, cererea formulată de SRL „IulAutoComplex" împotriva SRL „Valcons Edil" a fost restituită reclamantei, împreună cu actele anexate, cu explicarea dreptului de a se adresa repetat în judecată după lichidarea integrală a neajunsurilor.

La emiterea acestei încheieri, instanța a reținut că prin încheierea din 20 iunie 2025, reclamantei i-a fost acordat termen de 3 zile pentru înlăturarea neajunsurilor, că încheierea respectivă a fost expediată la 23 iunie 2025 la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, iar, termenul acordat a expirat, fără ca reclamanta să lichideze neajunsurile. Totodată, instanța a invocat obligația reclamantului de a manifesta diligență și de a se interesa de soarta cererii depuse.

Solicitările recurentei:

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la 01 august 2025, SRL „IulAutoComplex" a declarat recurs, solicitând repunerea în termen a recursului, indicând că a luat cunoștință cu încheierea contestată la 21 iulie 2025, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, precum și a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată, cu expedierea pricinii civile în prima instanță, în același complet de judecată, pentru primirea cererii în procedură și examinarea acesteia potrivit legii.

În susținerea recursului, recurenta a invocat, în esență, că instanța de fond a restituit cererea de chemare în judecată înainte ca încheierea de a nu da curs cererii să fie recepționată de reclamantă. Recurenta a indicat că încheierea din 20 iunie 2025, prin care i s-a acordat termen de 3 zile pentru remedierea neajunsurilor, a fost expediată prin poștă, însă, a fost recepționată abia la 22 iulie 2025, în timp ce încheierea de restituire a fost emisă anterior, la 4 iulie 2025. Din această perspectivă, recurenta a susținut că instanța nu putea considera expirat termenul de remediere înainte ca reclamanta să fi recepționat încheierea prin care i se comunicau neajunsurile.

Recurenta a mai susținut că procedura de primire a cererii de chemare în judecată a fost viciată, deoarece termenul de 3 zile acordat pentru înlăturarea neajunsurilor trebuia să curgă din momentul recepționării încheierii de a nu da curs, nu din momentul expedierii acesteia. În opinia recurentei, prin emiterea încheierii de restituire înainte de comunicarea efectivă a încheierii de a nu da curs, dreptul reclamantei de a remedia pretinsele neajunsuri a devenit unul teoretic și iluzoriu, ceea ce ar fi incompatibil cu dreptul la un proces echitabil și cu accesul liber la justiție.

Referitor la neajunsurile indicate de prima instanță, recurenta a susținut că acestea nu erau întemeiate. Cu privire la taxa de stat, a menționat că instanța a reținut doar necesitatea verificării corectitudinii achitării taxei, fără a indica precis în ce constă abaterea. Recurenta a arătat că valoarea acțiunii era de 77 673,42 lei, iar taxa de stat calculată potrivit Legii taxei de stat nr. 213/2023 era de 2 879,27 lei, sumă care a fost achitată. Totodată, a invocat că și taxa de timbru fusese achitată integral, iar înscrisurile privind achitarea taxelor au fost generate automat după efectuarea plăților și conțineau mențiunea corespunderii cu originalul.

Cu privire la solicitarea instanței de a prezenta un extras actualizat din Registrul de stat al persoanelor juridice, recurenta a susținut că această cerință era nefondată, deoarece la cererea de chemare în judecată fusese anexat extrasul din registrul electronic al persoanelor juridice, semnat de administratorul societății și confirmat cu ștampila acesteia. În opinia recurentei, prin prisma art. 167 din Codul de procedură civilă, reclamanta prezentase toate documentele necesare pentru confirmarea împuternicirilor reprezentantului, astfel încât solicitarea unui nou extras nu avea temei.

În final, recurenta a invocat faptul că prin admiterea restituirii cererii în aceste condiții, a fost privată de dreptul de acces liber la justiție. Aceasta a susținut că prescripțiile instanței de fond au fost formulate contrar art. 166, 167 și 171 din Codul de procedură civilă, iar restituirea cererii, înainte de comunicarea efectivă a încheierii de a nu da curs, a constituit o ingerință disproporționată în dreptul reclamantei de a sesiza instanța pentru apărarea drepturilor sale patrimoniale.

Poziția intimatei:

La 01 iulie 2026, avocatul Radu Cezar CREȚU, în interesele „Valcons Edil” SRL, a depus referință la cererea de recurs înaintată de SRL „IulAutoComplex”, solicitând respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată și menținerea în vigoare a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care cererea de chemare în judecată a fost restituită reclamantei.

În susținerea poziției sale, intimata a indicat că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 166, 167 și 171 din Codul de procedură civilă, întrucât cererea de chemare în judecată trebuie să corespundă unor cerințe minime de formă

și conținut, inclusiv privind indicarea clară a circumstanțelor de fapt, a probelor, a pretențiilor formulate, a cuantumului acestora și anexarea actelor prevăzute de lege. Intimata a menționat că aceste cerințe nu constituie simple formalități, ci asigură identificarea obiectului litigiului, înțelegerea pretențiilor de către pârât, respectarea contradictorialității și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Intimata a mai susținut că dreptul de acces la instanță nu este absolut și poate fi supus unor condiții procedurale rezonabile. În opinia acesteia, reclamantei nu i-a fost refuzat accesul la justiție, deoarece instanța i-a acordat posibilitatea de a remedia neajunsurile constatate, iar cererea a fost restituită doar după ce aceste neajunsuri nu au fost înlăturate corespunzător. Totodată, intimata a subliniat că restituirea cererii nu echivalează cu respingerea acțiunii și nu împiedică reclamanta să depună repetat cererea, cu respectarea cerințelor legale.

Cu referire la criticile din recurs, intimata a afirmat că acestea au un caracter predominant declarativ și nu combat efectiv temeiurile încheierii contestate. Potrivit intimatei, simpla nemulțumire față de soluția instanței nu constituie motiv de casare, iar, recurenta nu a demonstrat că instanța ar fi aplicat greșit norma procesuală, că neajunsurile constatate nu existau, că cererea depusă corespundea integral art. 166-167 din Codul de procedură civilă sau că restituirea cererii a fost disproporționată.

Termenul de declarare a cererii de recurs:

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Prin urmare, momentul de la care începe să curgă termenul de recurs nu este data emiterii încheierii și nici data întocmirii scrisorii de expediere, ci data la care actul judecătoresc a fost comunicat efectiv participantului la proces ori data la care există o dovadă certă că acesta a recepționat actul.

În speță, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru de restituire a cererii de chemare în judecată a fost emisă la 04 iulie 2025, iar, la materialele cauzei este anexată scrisoarea de expediere a actului judecătoresc din aceeași dată, (f.d. 19). Totuși, Colegiul reține că acest înscris confirmă doar expedierea corespondenței de către instanță, nu și recepționarea acesteia de către recurenta SRL „IulAutoComplex”.

Colegiul atestă că la dosar nu se regăsește un aviz de recepție, o confirmare de primire sau un alt înscris care să confirme comunicarea efectivă a încheierii contestate către recurentă anterior datei depunerii recursului – 01 august 2025.

În același timp, recurenta a indicat că a luat cunoștință cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025 la data de 21 iulie 2025. În lipsa unei dovezi care să confirme comunicarea încheierii contestate anterior

acestei date, termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă, urmează a fi calculat cel devreme de la 21 iulie 2025.

Or, cererea de recurs a fost depusă la 1 august 2025, adică în interiorul termenului legal calculat de la data comunicării încheierii contestate. Prin urmare, nu este demonstrată omiterea termenului de declarare a recursului.

Cu referire la solicitarea recurentei privind repunerea în termen, Colegiul reține că examinarea acesteia presupune existența unui termen procedural omis. În prezenta cauză, însă, cererea de recurs a fost depusă în termen, motiv pentru care solicitarea de repunere în termen este lipsită de obiect.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că cererea de recurs declarată de SRL „IulAutoComplex" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025 a fost depusă în termen și urmează a fi examinată în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierilor contestate, prin prisma argumentelor invocate de reprezentanții recurentei și intimatei, raportate la materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează că recursul declarat de SRL „IulAutoComplex" este întemeiat și pasibil de a fi admis, iar încheierile instanței de fond sunt pasibile de casare, din considerentele ce urmează:

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

Potrivit art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: b) să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.*

După cum s-a reținut, la 11 iunie 2025, SRL „IulAutoComplex" a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Valcons Edil" solicitând aplicarea sechestrului pe toate bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare ale SRL „Valcons Edil", în limita valorii acțiunii de 77 673,42 lei, admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei a sumei de 70 012 lei cu titlu de datorie pentru furnizarea materialelor de construcție în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 12 decembrie 2022 și al facturii fiscale EAP 000049503 din 4 iunie 2024, încasarea sumei de 7 661,42 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea în termen a obligației de plată, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depuse de SRL „IulAutoComplex” împotriva SRL „Valcons Edil” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. Instanța a comunicat reclamantei necesitatea înlăturării neajunsurilor și i-a acordat termen de 3 zile din momentul recepționării încheierii, explicând că, în caz contrar, cererea nu va fi considerată depusă și va fi restituită împreună cu actele anexate.

La emiterea încheierii, instanța a motivat că cererea nu ar corespunde cerințelor art. 166 și art. 167 alin. (1) lit. b), c) și e) din Codul de procedură civilă, indicând că reclamanta urma să verifice anexele, modalitatea, destinația și calculul corect al taxelor achitate, precum și să prezinte un extras actualizat din Registrul de stat al persoanelor juridice privind SRL „IulAutoComplex”, pentru confirmarea împuternicirilor administratorului în prezent.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, cererea formulată de SRL „IulAutoComplex” împotriva SRL „Valcons Edil” a fost restituită reclamantei, împreună cu actele anexate, cu explicarea dreptului de a se adresa repetat în judecată după lichidarea integrală a neajunsurilor.

La emiterea acestei încheieri, instanța a reținut că prin încheierea din 20 iunie 2025, reclamantei i-a fost acordat termen de 3 zile pentru înlăturarea neajunsurilor, că încheierea respectivă a fost expediată la 23 iunie 2025 la adresa indicată în cererea de chemare în judecată, iar termenul acordat a expirat fără ca reclamanta să lichideze neajunsurile. Totodată, instanța a invocat obligația reclamantului de a manifesta diligență și de a se interesa de soarta cererii depuse.

În contextul dat, Colegiul reține că potrivit art. 168 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată introdusă în instanță se repartizează, în termen de 24 de ore, judecătorului sau, după caz, completului de judecată în mod aleatoriu, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Judecătorul care a primit cererea de chemare în judecată spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege. Dacă cererea de chemare în judecată nu întrunește exigențele prevăzute de lege, urmează a fi aplicate prevederile art. 171 alin.(1).*

Totodată, potrivit art. 171 din Codul de procedură civilă, *după ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condițiile art.166 şi 167 alin.(1) lit. a), b), c) şi e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da curs cererii, comunicând persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare şi acordându-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă persoana care a depus cererea îndeplinește în termen toate cerințele enumerate în încheierea judecătorului, cererea se consideră depusă la data prezentării inițiale în judecată. În caz contrar, ea nu se consideră*

depusă şi, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs.

În interpretarea normei citate, Colegiul reține că procedura de a nu da curs cererii de chemare în judecată are caracter remediabil, iar nu sancționator. Finalitatea art. 171 din Codul de procedură civilă este de a permite persoanei care a sesizat instanța să înlăture neajunsurile concrete ale cererii, astfel încât pricina să poată fi primită în procedură și examinată potrivit legii. Din acest motiv, încheierea prin care nu se dă curs cererii de chemare în judecată trebuie să conțină o indicare clară, completă și verificabilă a neajunsurilor constatate, cu arătarea acțiunilor pe care reclamantul urmează să le întreprindă pentru remedierea acestora.

Această exigență rezultă chiar din textul art. 171 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care obligă judecătorul să comunice persoanei care a depus cererea „*faptul de încălcare*” și să îi acorde un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor. Prin urmare, nu este suficient ca instanța să invoce generic nerespectarea art. 166 sau art. 167 din Codul de procedură civilă. Instanța trebuie să individualizeze concret cerința încălcată, actul lipsă, eroarea de calcul, suma neachitată sau neconcordanța constatată, astfel încât reclamantul să poată înțelege cu exactitate ce are de remediat.

În speță, prin încheierea din 20 iunie 2025, prima instanță a reținut că „*la cererea de chemare în judecată a fost anexat ordinul de plată nr. 1604 0938 6777 din 28.05.2025 în sumă de 2.880,00 lei privind achitarea taxei de stat*”, după care a indicat că „*potențialul reclamant urmează să verifice anexele atașate, modalitatea, destinația și calculul corect a taxelor de stat prevăzute de legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023*”.

Colegiul constată că această formulare nu individualizează un neajuns procesual concret al cererii de chemare în judecată. Dimpotrivă, prima instanță a constatat existența la dosar a ordinului de plată privind achitarea taxei de stat, însă nu a indicat dacă taxa a fost achitată într-un cuantum insuficient, dacă ordinul de plată avea o destinație greșită, dacă lipsea taxa de timbru, dacă era necesară achitarea unei diferențe sau dacă a fost admisă o eroare determinată de calcul.

În cazul în care instanța aprecia că obligația de plată a taxei de stat sau a taxei de timbru nu a fost executată corespunzător, aceasta urma să indice expres suma datorată potrivit legii, suma achitată, diferența care urma a fi achitată suplimentar și temeiul concret al calculului. Numai o asemenea formulare ar fi permis reclamantei să cunoască neajunsul imputat și să îl înlăture în termenul acordat.

Or, indicația adresată reclamantei de a „verifica” anexele, modalitatea, destinația și calculul taxelor nu echivalează cu indicarea unui neajuns în sensul art. 171 alin. (1) din Codul de procedură civilă. O asemenea formulare este incertă și transferă asupra reclamantei obligația de a deduce singură care ar fi neregula

procesuală identificată de instanță, deși legea impune ca anume instanța să comunice faptul de încălcare.

Aceeași concluzie se impune și în privința solicitării de prezentare a unui extras actualizat din Registrul de stat al persoanelor juridice. Prima instanță a reținut că la cerere a fost anexat extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, eliberat la 26 mai 2021, însă a considerat necesară prezentarea unui extras actualizat pentru confirmarea împuternicirilor administratorului în prezent. Totuși, încheierea nu explică în ce mod actele anexate nu ar permite identificarea persoanei juridice reclamante, a administratorului sau a împuternicirilor acestuia, și nici nu indică o neconcordanță concretă care ar face imposibilă primirea cererii.

Prin urmare, Colegiul reține că încheierea de a nu da curs cererii nu a oferit reclamantei o indicație suficient de clară asupra neajunsurilor pretins constatate. Această împrejurare este esențială, deoarece restituirea cererii de chemare în judecată poate interveni doar în cazul neexecutării unor cerințe concrete, determinate și comunicate reclamantului în mod efectiv. În lipsa unei cerințe formulate clar, nu se poate reține că reclamanta a omis să execute o obligație procesuală determinată.

Distinct de caracterul neclar al încheierii din 20 iunie 2025, Colegiul constată că soluția de restituire a cererii este afectată și de lipsa dovezii comunicării efective a încheierii de a nu da curs. Din materialele cauzei rezultă că încheierea din 20 iunie 2025 a fost expediată reclamantei prin scrisoarea din 23 iunie 2025, (f.d. 17). Totuși, acest înscris confirmă doar faptul expedierii corespondenței de către instanță, nu și recepționarea acesteia de către SRL „IulAutoComplex”.

Colegiul atestă că la materialele cauzei nu se regăsește un aviz de recepție, o confirmare de primire sau un alt înscris care să confirme data la care reclamanta a recepționat efectiv încheierea de a nu da curs cererii. În lipsa unei asemenea dovezi, prima instanță nu putea stabili cu certitudine momentul de la care a început să curgă termenul de 3 zile acordat pentru înlăturarea neajunsurilor.

Această concluzie este cu atât mai relevantă cu cât chiar în dispozitivul încheierii din 20 iunie 2025 instanța a stabilit că termenul de 3 zile curge „din momentul recepționării încheierii”. Prin urmare, data relevantă pentru calcularea termenului nu era data expedierii actului judecătoresc și nici data emiterii acestuia, ci data recepționării efective de către reclamantă. Or, această dată nu a fost confirmată prin materialele cauzei la momentul emiterii încheierii de restituire.

În aceste condiții, concluzia primei instanțe potrivit căreia termenul acordat pentru înlăturarea neajunsurilor ar fi expirat nu este susținută de probele dosarului. În lipsa dovezii comunicării efective a încheierii de a nu da curs, termenul acordat reclamantei nu putea fi considerat început și, cu atât mai mult, expirat.

Colegiul subliniază că nu poate fi imputată reclamantei neexecutarea unor obligații procesuale care nu i-au fost comunicate efectiv. Comunicarea actului

judecătoresc nu reprezintă o formalitate lipsită de importanță, ci este condiția care permite părții să cunoască cerințele instanței și să își exercite dreptul de a le remedia. Restituirea cererii înainte de dovada comunicării efective a încheierii de a nu da curs transformă posibilitatea de remediere într-una formală, lipsită de efect practic.

Colegiul nu poate reține argumentul intimatei potrivit căruia instanța de fond ar fi aplicat corect art. 166, 167 și 171 din Codul de procedură civilă. Este adevărat că instanța are obligația de a verifica, la etapa primirii cererii, respectarea cerințelor de formă și conținut ale cererii de chemare în judecată. Totuși, această atribuție trebuie exercitată în limitele și cu respectarea procedurii prevăzute de lege. În prezenta cauză, problema nu constă în inexistența dreptului instanței de a verifica cererea, ci în faptul că neajunsurile nu au fost formulate suficient de clar, iar încheierea de a nu da curs nu a fost comunicată efectiv reclamantei înainte de restituirea cererii.

De asemenea, nu poate fi acceptată susținerea intimatei că reclamantei i s-a oferit posibilitatea de a remedia neajunsurile, iar cererea a fost restituită doar după neexecutarea acestora. Această afirmație nu corespunde materialelor cauzei, deoarece la dosar lipsește dovada recepționării încheierii din 20 iunie 2025 anterior emiterii încheierii din 4 iulie 2025. În lipsa comunicării efective, nu se poate considera că reclamanta a avut o posibilitate reală de a înlătura neajunsurile indicate.

În consecință, Colegiul constată că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, este afectată de vicii de motivare și de aplicare a art. 171 alin. (1) din Codul de procedură civilă, întrucât neajunsurile indicate reclamantei nu au fost formulate clar, concret și verificabil. Totodată, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, prin care cererea de chemare în judecată a fost restituită, este afectată de aplicarea necorespunzătoare a art. 171 alin. (2) din Codul de procedură civilă, deoarece prima instanță a considerat expirat termenul de înlăturare a neajunsurilor fără existența unei dovezi certe privind comunicarea efectivă a încheierii din 20 iunie 2025 către reclamantă.

Colegiul reține că deși încheierea din 20 iunie 2025 nu este susceptibilă de recurs separat, legalitatea acesteia poate fi verificată în cadrul recursului declarat împotriva încheierii de restituire, întrucât încheierea de restituire se întemeiază nemijlocit pe încheierea prin care nu s-a dat curs cererii. Or, în măsura în care actul procesual, prin care au fost stabilite neajunsurile este afectat de neclaritate și nu a fost comunicat efectiv reclamantei, nu poate fi menținut nici actul subsecvent prin care cererea a fost restituită pentru pretinsa neînlăturare a acestor neajunsuri.

Prin urmare, recursul declarat de SRL „IulAutoComplex” urmează a fi admis, cu casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie

2025, precum și a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, prin care cererea de chemare în judecată a fost restituită, cu restituirea problemei soluționate prin încheierile casate spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în același complet de judecată, la etapa intentării procesului.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d i s p u n e:

Se admite recursul declarat de SRL „IulAutoComplex”.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 iunie 2025, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată și încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2025, prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de SRL „IulAutoComplex” împotriva SRL „Valcons Edil” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în același complet de judecată, la etapa intentării procesului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca